

er Staten paa disse Steder i Besiddelse af Grundarealer, nemlig den nedlagte Vest-Enceinte, som fra Avedøre strækker sig gennem Københavns Nabokommuner til Ueterslev Mose. Vest-Enceinte-Terrænet er gennemgaaende smalt, ca. 125 m; men ved de til den nedlagte Fæstning hørende Barakleje har det en meget større Bredde end paa den største Del af Enceinten, saaledes at det samlede Areal udgør i alt ca. 375 Tdr. Land.

Dette Vest-Enceinte-Terræn danner en naturlig Grænse for Københavns øjeblikkelige Interessesfære; dette anerkendtes bl. a. for nogle faa Dage siden i en Artikel i det ledende radikale Hovedstadsblad „Politiken“ under Omtale af Byplansspørgsmaalet i Anledning af Jubilæet for Sundbyernes og Valbys Indlemmelse i København. Det hævdedes her, at Vest-Enceinten danner den naturlige foreløbige Grænse for Københavns Udvidelse, og Dagbladet „Politiken“ omtalte med ikke ringe Anerkendelse de fremsynede Dispositioner, som Borgmester Borup i sin Tid havde foretaget ved Indkøb af Jord ud imod dette Fæstningsterræn; men samtidig gjorde „Politiken“ opmærksom paa, at Borups Indkøb dog havde en noget tilfældig Karakter; han handlede mere ifølge Instinkt, end han handlede ud fra en rationelt velovervejet og vel tilrettelagt Byplan, og „Politiken“ gør opmærksom paa, at det i Fremtiden vil være nødvendigt at handle efter en bestemt Plan fra Kommunens og fra Statens Side, og fremsætter som sin Opfattelse, at der altid fra Statens og Kommunens Side bør anvendes betydelige Summer til Fremme af Boligbyggeriet for den mindrebemidlede Befolkning, naar ikke ligefrem en finansiel Nødsituation umuliggør saadanne Dispositioner.

Det er sikkert beklageligt, at vi ikke tidligere har haft en Byplanslov; for det vilde have kunnet give et Grundlag for Københavns Kommune til i Tide til billig Pris at sikre sig Ekspansionsmuligheder. Men ifølge statistisk Opgivende fra 1920 har Kommunen dog alene i Valby og Brønshøj Distrikterne Arealer til en samlet Størrelse af ca. 760 ha, hvis Ejendoms-skyldværdi er ansat til 16,8 Mill. Kr. eller ca. 22 000 Kr. pr. ha. Der maa blandt Arealer af denne Gennemsnitsværdi være en ikke ringe Del, som egner sig for lav og spredt Bebyggelse til en for jævne Indtægter overkommelig Pris. Men desforuden ejer Københavns Kommune 140 ha i Rød-

ovre og Brøndbyvester Kommuner, hvor Grundpriserne er væsentlig lavere.

Der er saaledes her i de to største Købstæder i Danmark et økonomisk og et teknisk og finansielt Grundlag til Stede for Dispositioner som dem, der tilsigtes gennemført i de Forslag, jeg her har forelagt, og som vil kunne faa en overmaade vidtrækkende, frugtbringende Betydning.

Jeg skal endnu med Hensyn til Enkeltbestemmelserne i Lovforslagene omtale § 15 i det andet Forslag. Det foreslaas her, at der skal etableres en Tvangskurs, Parikurs, for de Ihændehaverobligationer, der udstedes af Statens Haveboligfond. Princippet, som jeg har fulgt med Hensyn til disse Haveboliger, er det samme, som er knæsat i Husmandslovgivningen, for saa vidt angaar Oprettelsen af Husmandsbrug efter Loven af 4. Oktober 1919. Jeg har her ogsaa søgt at gennemføre det Princip, at der ikke skal betales Købesum for disse Parceller, men at de skal forrentes med Jordværdien efter de vekslende Ejendoms Skyldvurderinger. Jordafgiften skulde ogsaa her være 5 pCt. af Jordværdien, men den egentlige Jordrente bliver efter dette Lovforslag kun $4\frac{1}{2}$ pCt., idet $\frac{1}{10}$ af de 5 pCt. Renteafgift i Henhold til Lovforslagets § 11 foreslaas henlagt til særlige Formaal, særlig Kloakering og Vandindlægsanlæg; men $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente af den samlede Jordformue svarer til 5 pCt. af $\frac{9}{10}$ af Jordformuen, og det er udtrykkelig foreslaaet, at Laanesummerne aldrig maa overstige $\frac{9}{10}$ af Værdien af Jordarealerne. Da imidlertid Jordformuens Værdi paa Grund af stigende Bebyggelse, som jeg allerede har fremhævet, vil forøges, medens Obligationerens Paalydende bliver uforandret, vil der blive et jævnt stigende Sikkerhedsgrundlag for disse rentebærende Papirer, som allerede derved vil have Karakteren af det, man i England kalder guldrandede Papirer.

Selvfølgelig vil det være umuligt at hindre Obligationernes Salg i det frie Marked, men da den ved Haveboligbygningens Udvikling efterhaanden fremkomne Obligationssmasse ikke kan overskride den afhændede Jords Vurderingsværdi, og selve Jordens Afhændelse med dertil hørende Bygningsopførelse fremskaffer en Kreds af Købere, vil der neppe være større Fare for, at dette Papir bliver Genstand for et synderligt Udbud paa Børsen, saaledes at dets Pris skulde komme til at svinge efter Børskonjunkturer. Ifølge hele sin Karakter som Statspapir med sikker Fundering, med kort Amortisationsperiode — der er foreslaaet 30 Aar — og garderet mod Eksekution inden-